

[Henning Hasle.]

nansminister har bestemt lovet Befolkningen, at de, der har sparet op paa den Konto, skal have Pengene igen. Jeg vil gerne have, at den højtærede Finansminister her bekræftede, at dette Løfte stadig staaer ved Magt, at den Trøst, man dengang gav disse Mennesker, da de syntes, det var saa vanvittigt, at de skulde lægge disse opsparede Penge hen: at de nok skulde faa dem igen, stadig staaer ved Magt. Det tror jeg vil virke beroligende i visse Kredse.

Hvis denne Lovgivning skal gaa igen paa en Maade, som kan tjene Landet, tror jeg, man maa være klar over, at de, der skal administrere den, skal gøre det, om jeg saa maa sige, med en rund Haand. De skal se lidt stort paa det, for begynder man at hænge sig i Petitesser, tror jeg, man maa være klar over, at det bryder sammen. Der maa være en Evne til at skelne væsentligt fra uvæsentligt og til at kunne lægge Sagerne ud til lokale Afgørelser i vid Udstrækning. Nu er det saa heldigt, at vi har en Embedsmand som Leder af Ligningsdirektoratet, som alle kan have fuld Tillid til. Jeg tror, han er Mand for at administrere denne Lov netop paa den Maade, som skal til.

Jeg har kun disse almindelige Bemærkninger at gøre, idet jeg henholder mig til, hvad jeg begyndte med at sige om Enkeltheder. Jeg har kun en enkelt Ting endnu, og det er en Bestemmelse, som vel nok kan siges at være nødvendig, men som jeg synes er forbandet kedelig. Det er dette, at man kan gaa ind i Folks Huse og vurdere deres Møbler og deres Malerier, og hvad det nu kan være, og skønne over, om det nu ogsaa er rigtigt, at de virkelig har kunnet købe dem for de Indtægter, de har opgivet. Ud fra et gammeldags liberalistisk Synspunkt — det er ganske vist ikke i høj Kurs hos Finansministeren, men noget godt var der ogsaa i de liberale Synspunkter — synes det en horribel Tanke. Jeg tror, at den højtærede Finansminister næppe vilde have faaet Tilslutning, hvis det havde været det engelske Underhus, han havde forelagt en saadan Bestemmelse for; men det er det nu ikke, og det er jo muligt, at den højtærede Finansminister kan overbevise os her i Danmark om, at det er rigtigt. Vi har maattet finde os i, at Skattevæsenet har fingereret i vore Lommer; at det nu ogsaa skal kunne smide Træskoene ind i vore Stuer, er alligevel vidtgaende.

Men, som sagt, Princippet godkender jeg. Enkeltheder maa jeg overlade Rege-

ringen Ansvaret for, idet jeg maa forbeholde mig, at vi drøfter dem i Udvalget, og jeg skal altsaa igen principielt anbefale dette Lovforslag til det høje Tings hurtige Behandling.

Harald Petersen: De almindelige Retningslinier for Regeringens finansielle og økonomiske Politik blev jo angivet i Aabningstalen, hvor der var et Afsnit, der drejede sig om Foranstaltninger til Inddragning af ledige Penge og til Konfiskation af rene Krigsgevinster og ogsaa til en almindelig Beskatning og endelig om nogle Bestemmelser, hvorefter de Kontrolmidler, som de skattelignende Myndigheder skulde have, maatte være bedre, naar det gjaldt om at finde skjulte Indtægter og Formuer frem. Efter denne Udtalelse i Regeringens Aabningstale kan man vel sige, at et Forslag af den Beskaffenhed, som nu drøftes, ikke kan komme i og for sig overraskende, navnlig naar man dertil føjer, at hvad der er sket i Frankrig og Belgien i Retning af Foranstaltninger af beslægtet Karakter, yderligere skulde have forberedt Folk paa, hvad der ogsaa kunde komme i Danmark.

Men selv om Sindene saaledes har været forberedt, er der sikkert adskillige, der vil snappe efter Vejret, naar man bliver klar over Rækkevidden af dette Lovforslag og de dybtgaaende og hidtil ukendte Kontrolforanstaltninger, der her foreslaas, og som jo griber meget haardhændet ind i personlige Dispositioner. Man kan gaa ud fra, at der foreligger meget tungtvejende Grunde for Fremsættelse og Gennemførelse af en saa storstilet Bemyndigelseslov som den, der her er Tale om.

Under blot nogenlunde normale Forhold vilde selv Fremsættelsen af et Forslag som dette sikkert være utænkelig, men vi befinder os netop ikke i normale Forhold, tværtimod. Af Bemærkningerne til Lovforslaget kan man se, at de almindelige Principper, der er lagt til Grund for dette Lovforslag, er hentet fra en endnu ikke trykt Betænkning fra det saakaldte Professorudvalg. Da man nu allerede ved, at dette sagkyndige Udvalg i den kommende Betænkning i væsentlig Grad koncentrerer sig om den saakaldte Eengangsskat, behøver man ikke at være nogen Sherlock Holmes for at konstruere en vis logisk Forbindelse mellem den paatænkte Eengangsskat og den her foreslaaede vidtgaende Eengangsforanstaltning, hvis Formaal jo er at konstatere de virkelige Formuers Størrelse og deres Placering i vort Land.